

Umeå Universitet
HT-2010
Unga, sex & Internet
7,5 poäng

Mötet med ”Internetgenerationen”- för vuxna som möter barn och unga i sin vardag.

Unga sex & Internet- Handlingsplan

Bakgrund

Jag o min kollega Janet Assarsson har arbetat inom kommunens förebyggandeenhet under 10 år och nu sedan årskiftet 2009/2010 som skolkuratorer F-6, har arbetat tillsammans kring metoden (strategin) i detta arbete. De sista åren har frustrationen och maktlösheten hos föräldrar och personal som arbetar framförallt i skolan, tilltagit vad det gäller ungas Internetanvändning och de kränkningar som förekommer på Internet. Vi har uppmärksammat att polisanmälningarna som tidigare var ofredande och hot ute på gatan nu i högre grad gäller ofredande o kränkningar på Internet.

Det bemötande som vi och många vuxna med oss, som möter barn och unga i vardagen, har haft har uteslutande utgått mer från egna erfarenheter och känslor kring ämnet, än fakta från olika undersökningar och forskningsrapporter. Samtalen kring detta har varit fokuserat på förbud och åtgärder. Vi har inte haft tillräcklig kunskap om hur vi bemöter unga i dessa frågor på bästa sätt –i från två perspektiv- de ungas och vårt.

Vi kommer att benämna barn och ungdomar för den unge eller de unga i texten, detta innefattar då barn och unga upp till 18 år. Med denna bakgrund hade vi klart för oss vad syftet med kursen Unga, sex och Internet skulle var och vad vi ville använda kunskapen som vi fått till. Vi ville sprida kunskap kring bemötande gällande Internet o unga som var baserad på forskning och studier till andra vuxna som möter barn och unga i sin vardag.

Beskrivning av situationen

Elza Dunkel beskriver vårt dilemma i sin bok ”Vad gör unga på nätet”? (2009). Hon skriver att vi behöver bli fler vuxna som törs titta unga i ögonen och möta den smärta som eventuellt finns där. Vi behöver fler vuxna som lyssnar när unga vill prata och orkar höra vad de har att säga. Vi behöver fler vuxna som agerar i det verkliga livet. De råd kring Internetanvändning som hitintills har väglett vuxna är i direkt konflikt med detta. Vi skjuter det ifrån oss på olika sätt- genom att ha en likgiltig attityd eller en förbjudande attityd.

Buckingham tar upp ett dilemma i sin bok ”After death of childhood” (2000). Han skriver om förändringen i samhället som skett de senaste åren, den förändring som ger barn och unga tillträde till en ny del av vuxenvärlden genom media. Ett av vuxenvärldens dilemma blir att förhålla sig till hur tillgång och kontroll av exempelvis Internet ska hanteras i relation till unga. Nya medie ger unga tillträde till en del av vuxenvärlden som de tidigare varit uteslutna från. Buckingham hävdar att detta leder till att vuxenvärlden, försöker stoppa utvecklingen genom att kontrollera tillgången till information om vuxenvärldens förbjudna delar som blir mer och mer okontrollerbara ju mer teknologin breder ut sig.”. Enligt honom krävs ett accepterande av att ungas handlingsutrymme förändras och att vuxna med detta som utgångspunkt möter unga och förbereder dem inför, snarare än förbjuder dem, att ta del av den kunskap om vuxenvärldens förbjudna områden som de ändå kommer att möte på ett eller annat sätt.

Utifrån bl.a. denna kunskap föddes behovet av att skapa en dialog gällande Internetanvändande, mellan vuxna, både föräldrar och professionella och de unga som man möter i vardagen.

Vi har märkt att de flesta undersökningar är gjorda på gymnasieelever och i många fall på de som redan fyllt 18 år, dvs. unga vuxna. Även detta har inspirerat oss att ta fram ett material som riktar sig till den yngre målgruppen, då framförallt till deras föräldrar.

Metod

Efter att tagit del av föreläsningar och kurslitteratur under utbildningen Unga, sex och Internet i

Ungdomsstyrelsens och RFSLs regi i samarbete med Umeå Universitet har vår kunskap på området ökat. Vi har under denna tid reflekterat över vårt eget sätt att tänka och omvärderat en del av de tankar vi tidigare haft.

Vi har kopplat kunskapen vi fått till den erfarenhet vi har tillförskaffat oss i våra möten med föräldrar, unga och kollegor genom åren och utifrån det påbörjat ett arbete att skapa ett metodmaterial för möten med föräldrar och andra vuxna som möter unga i sin vardag. Vi anser att det är ett bra förebyggande och främjande arbete att delge samma kunskap till föräldrar och andra vuxna som träffar unga t.ex. på skolan, fritidsgårdar och inom socialtjänsten. Vi har därför valt att inte fokusera på sex och Internet i första hand utan på olika förhållningssätt gentemot ungas Internetanvändning. Vi anser att detta gäller alla vuxna som möter unga och ville därför skapa en universell modell.

Genom att på föräldramöten för femte och sjätte klasser delge den kunskap vi fått, hoppas vi kunna föda intresse och bredda sättet att tänka på som vuxen när det gäller dessa frågor.

Vi har uppmärksammat att det finns en del metodmaterial för barn och unga t.ex. Ses offline, men att det är bristfälligt med liknande material för föräldrar. Många av de råd och tips man som vuxen tidigare kunnat möta har varit inriktat på förbud istället för dialog.

Utbildningen har visat på ett tydligt sätt att dialog är bästa sättet att möta unga på. Ett genomgående tema under utbildningen har varit att unga behöver vuxna som lyssnar och lyssnar färdigt och inte reagerar utifrån sin egen oro utan för en dialog med dem utifrån vad de berättar.

Internet är en arena som används av många oberoende av ålder, kön, klass eller fysisk lokalitet. Bland många unga är det en vardags sysselsättning att vistas på nätet och är en naturlig del av deras verklighet. ”Då barn och unga är flitiga användare av Internet, samtidigt som de befinner sig i en fas i livet då såväl samspel i den egna åldersgruppen som möten med vuxenvärlden har betydelse för formuleringen av den egna identiteten, så blir det av särskilt intresse att undersöka hur den virtuella arenan används av barn och unga.” (Cecilia Löfberg, Möjligheternas arena, 2008).

Vår plan för hur denna kunskap skall spridas enligt följande:

Vi vill därför genom dialog med vuxna som möter unga i vardagen, som förälder eller personal, sprida kunskap om vilka förhållningssätt som är effektiva gällande unga och Internet. Denna dialog har vi tänkt skapa tex. på föräldramöten och genom att sprida den kunskap vi fått till våra kolleger som möter unga i sitt yrke på tex APT möten. Strukturen på föräldramötet kommer att vara snarlik den struktur man använder i föräldraprogrammet COPE. Vi har också en tanke att kunskapen skall delges återkommande liknande det upplägg man har när man använder ÖPP som metod.

Vi kommer att träffa föräldrar till elever i femte och sjätte klass på föräldramöten samt femteklasser på en temadag i ämnet Internetanvändning. Våra kolleger i Förebyggandeenheten har för avsikt att i sjunde klass ge eleverna lektioner enligt Ses Offline materialet och i åttonde klass informera föräldrarna i samma anda som vi gör i mellanstadiet.

Det metodmaterial som vi kommer att skapa är det som riktar sig till föräldrar till elever i mellanstadiet och detta kommer att grunda sig på den kunskap som vi erhållit under kursen Unga, sex och Internet.

Kunskapen till annan personal som möter unga i sin vardag kommer att spridas, genom att detta examensarbete sprids och information på APT samt genom att pedagogerna/i klassen är delaktiga vid föräldramöten och under temadagen.

Upplägg för föräldramöte

Träffen inleds med brainstorm utifrån en fråga allmänt om Internet tex.: Vad tänker du på när du hör unga och Internet? Vad ger status på Internet?

Sedan följer ett föredrag som kommer att baseras på teman som vi tar upp i våra aktuella examensarbeten.

Föräldrarna delas efter det in i smågrupper om 5-6 personer där det diskuterar utifrån vad föredraget har väckt för tankar och funderingar. En person i lilla gruppen antecknar för att sedan kunna ha en sammanfattande reflexion i helklass.

Träffen avslutas med tillfälle för frågor.

Metodmaterialet till föräldrar med elever i årskurs 5 & 6 kommer att bygga bl.a. på nedan utvalda kunskapsområden:

Att bemöta och vägleda unga på ett respektfullt sätt.

Vi vuxna har fått en ny arena att kontrollera. För visst är det så att vuxenvärlden i många fall vill kontrollera de unga? Om vi byter ut ordet kontrollera till vägleda så blir det en annan utgångspunkt i bemötandet av de unga. De unga flyttar fram sina positioner i och med medievärldens utveckling och detta bemöts enligt Buckingham (2000) på olika sätt, t.ex. genom uppmuntran, råd, tillrättavisningar, förbud, vilket sätt vuxna väljer hänger på vilken föreställning man har av unga, om de anses vara ett vetande eller ett okunnigt barn. Vilken syn vi har på den unge avgör också vilken ingång vi har till dialog och vägledning.

För att kunna vägleda unga inför situationer som uppkommer på Internet, måste vi vuxna ha någon form av kunskap om vad som kan dyka upp. Utan kunskap kan vi ju inte förbereda någon på vad som kan hända. Denna kunskap måste inhämtas och vi hoppas detta materialet skall kunna vara en hjälp till att påbörja ett arbete där vi vuxna närmar oss den unge och dennes arena, Internet. Jag vill dock trycka på att det är närvaro och sunt förnuft som behövs, inte dataexpertis. Barns och ungas kontakter med BRIS visar tydligt att de efterlyser ökad vuxennärvaro på nätet (Ungas integritet på nätet, Johnny Lindqvist & Ewa Thorslund, 2009).

Att försöka förstå vikten och innebörden av nätanvändningen och exponeringen där

De unga lägger ut bilder och annan personlig information på nätet. Vi vuxna förfasar oss i bland över hur de kan vilja exponera sig på detta sätt. Ungdomarna som deltagit i diskussionerna när studien - Se mig - unga, sex och Internet genomfördes av Socialstyrelsen 2009 säger att de använde Internet främst för att upprätthålla de relationer de redan hade. De säger vidare att unga själv inte uppfattar en bild som sexig lika ofta som en vuxen gör. Att även om den som lägger ut bilden inte har för avsikt att vara sexig kan mottagaren tolka den så. Här är det viktigt att ta en diskussion med unga om vem de vill skall se bilder på dem och hur de tror de kan tolkas.

Status

Att få status bland kompisar är viktigt för många, det kan man skaffa sig på olika sätt, i skolan och på fritiden. Många skaffar den på nätet. De som framkommit i olika sammanhang i arbetet med unga är att det ger status att ha många kontakter - det kända begreppet "folk drar folk" känner vi vuxna till och är ingen myt. Om personen skriver bra texter och har gjort en cool blogg (personlig sida) eller har ett coolt nick (smeknamn) är detta också statushöjande. Alltså att få status bland kompisarna kan också vara ett syfte med nätexponering.

Delaktighet - utanförskap

Vikten av att vara en del av något stort, av ett sammanhang är en sak som vi funderat över. Jag tror att den är större än man kan ana. Det finns ett behov hos mänskligheten att känna KASAM, känsla av sammanhang. Många unga känner sig hemma på sin arena Internet, med sina vänner. I en tillvaro som för många kan kännas ogreppbar och kravfylld, så blir nätet en tillflyktsplats där unga kan tycka och säga vad de vill. De kan pröva sina tankar och idéer. De får må bra eller dåligt, vara den de faktiskt är.

För en del kan nätet vara en väg ut ur utanförskap i klassen eller i skolan, men hittar någon likasinnad på annan plats än i den egna närmiljön (Lindqvist & Thorslund, 2009).

Man har dessutom möjligheten att ha kontakt med resten av världen, den globala kommunikationen. Vilket är en stor förmån och möjlighet.

Om vuxna kan börja se Internetanvändningen utifrån ovannämnda motiv har vuxenvärlden kommit en bit på vägen mot att möta unga på deras arena. Det är av stor vikt att vi förstår *vad* som är farligt på nätet och inte slentrianmässigt varnar för att det är farligt att chatta med okända människor, det lyssnar inte unga på. Att chatta är det säkraste sättet att lära känna andra på, det är steget därefter som är farligt- när man bestämmer sig för att träffas i "riktiga livet". Nätet är inte farligt i sig utan valen man gör där (Lindqvist & Thorslund, 2009). Det är kanske inte ovanligt att unga tycker de känner personen de chattat med, men då är det viktigt att den unge får kunskap om att den man chattar med inte behöver vara den man kommer att träffa och hur man tar reda på om den är det. Många unga känner till detta, men tänker att det händer inte just mig.

Unga och sexualitet kopplat till nätanvändning

Utvecklingen inom IT är dock inte bara positiv utan underlättar även för de vuxna som vill ha sexuella kontakter med barn under 15 år. Man kan möta barn utan att någon ser. Vi vuxna behöver få mer kunskap för att bemöta de barn som drabbats av dessa IT relaterade sexuella övergrepp (Barn och sexuella övergrepp via IT, Jonsson, Warfvinge & Banck, 2009).

I en studie gjord i Norge 2008 visar det sig att det var vanligare för unga med annan sexuell läggning än heterosexuell samt de med funktionshinder att de träffat en nätkontakt i verkligheten. De flesta av dessa möten var positiva, då de inte var positiva hade på något sätt uppmunats eller tvingats att ha sex med den de träffade.

I de två studier som BRÅ, Brotts förebyggande rådet har gjort har det visat att de unga som blivit föremål för sexuella kontakter har i många fall haft problematiska förhållanden till sina föräldrar och även haft svårigheter i skolan. Skolk och alkoholkonsumtion var också vanligare bland dem som utsatts (Vuxnas sexuella kontakter med barn via Internet, BRÅ 2007).

Andra faktorer som verkar spela in vad det gäller att på eget initiativ söka sexuella kontakter på nätet kan vara om barnet tidigare utsatts för sexuella övergrepp eller har upplevt andra trauman. Den unge kan också försummats och inte blivit tillräckligt bekräftat, vilket ofta ger låg självkänsla.

De som skickar personlig information till okända eller pratar sex med dem, löper större risk att få sexuella förslag om möten utanför Internet.

Jag skulle dock vilja trycka på att de allra flesta som har kontakt med okända på nätet, inte utsätts för sexuella övergrepp.

Det finns enligt psykolog Åsa Landberg, vid Rädda Barnen (Jonsson, Warfvinge & Banck, 2009). tre typer av barn som utsätts för sexuella övergrepp.

De grundlurade är de som inte känner till riskerna, inte anar att det kan vara någon annan än den personen som den utger sig för att vara, *de gränstestande* är de som känner till riskerna men tycker det är värt att ta dem.

Denna grupp tar ofta risktagande även utanför Internet och *de självdestruktiva* är de som använder sex som självskadebeteende. Detta leder oss in på tanken att vi måste jobba med detta på olika plan, med både primärprevention och sekundärprevention (Prevention och samverkan, Ungdomsstyrelsen, 2010) i första hand, men även uppmärksamma de som behöver stöd i form av behandling t.ex. hos BUP.

Att vara genuint intresserad av vad den unge gör på Internet

Så hur kan man möta unga på ett respektfullt sätt. Utifrån *Elsa Dunkels bok "Vad gör unga på nätet"* så gäller det att sätta sig in i den unges situation. Vuxna behöver inte kunna allt, men de behöver visa intresse för vad den unge gör "därute" på nätet. I en artikel i tidskriften Moderatkvinnorna uttalar sig Mats Andersson som har jobbat med att spåra pedofiler och "groomare" på nätet under flera år i samstämmighet med många andra: "Prata med ditt barn". Han säger att det finns ett tydligt problem eftersom vuxna har sämre kunskap om Internet än sina barn. När det är så är det lätt att ta till förbud.

I samma tidskrift uttalar sig Per Hellquist som är IT-säkerhetsspecialist att det inte handlar om att kunna allt om nätet, utan om att vara en bra förälder och se nätet som vilken aktivitet som helst. Han tar parallellen kring att man slutar inte engagera sig i sina ungdomars fotbollsspelande bara för man inte kan allt om fotboll.

Precis som med alla andra områden är det viktigt att visa sig intresserad av vad den unge sysslar med. Att göra detta innebär i förlängningen att denne känner sig bekräftat och viktigt. Att försöka förstå vikten av nätet utan att värdera, utan att uttala vad du tycker om det.

Frasen: "Jag förstår att det är viktigt för dig, men jag förstår inte riktigt vad du menar?" är användbar i många sammanhang. Den förmedlar att vi har uppfattat vikten av vad den unge gör och dessutom bryr oss om vad den unge tycker och känner, men även att vi är intresserad av att veta mer. Detta öppnar ofta upp för samtal.

Att skapa kontakt med den unge genom dialog är oerhört viktigt. Alla människor har ett behov av att bli bekräftade och om man som ung inte blir det av oss vuxna som finns i deras närhet så har man alla möjligheter att bli det på nätet, i positiva relationer, men även i negativa relationer. I boken *Alexandramannen* (Katja Wagner, 2008), framkommer det att de tjejer som utnyttjats inte blivit sedda av sina närmaste på ett tillfredsställande sätt. Genuint intresse för unga och dialog med dem är en skyddsfaktor.

Är det någon skillnad på att lägga sig och på att intressera sig? Skulle du fråga ett barn eller ungdom skulle denne nog svara att om man är intresserad, så frågar man frågor för att få veta mer och om man lägger sig i så kommer man med tillrättavisningar och "pekpinnar". Våra unga behöver vuxna som har ett genuint intresse av vad de gör, genom att lyssna och föra en dialog kring positivt och negativt med internetanvändning. För vad händer om vi lägger oss i på det negativa sättet? Om vi sätter förbud, om vi drar ur datorsladden och drar in på Internet utan dialog med den unge? Vad händer om vår oro får övertaget över den faktiska verkligheten?

Några tankar kring detta är att avståndet mellan vuxen och ung troligen blir större, vi som vuxna blir ställda utanför. Man kan anta är att om den unge råkar ut för något obehagligt på en förbjuden sajt, kommer denna inte att berätta det för oss vuxna. Den unge står ensam med sin skuld och skam.

En annan sida är att om vi inte för en dialog utan bara förbjuder kan den unge känna sig orespekterad och oviktig. Bekräftelsen på att den unge är viktig och betydelsefull måste fås någon annanstans än hos dem som finns i den unges vardag, vilket i sin tur kan leda till att Internet blir en källa för detta. Det är oerhört lätt att få snabb bekräftelse på Internet (Jonsson, Warfvinge & Banck, 2009)

Att hantera rädslor

Många av oss känner igen fraserna: Om du inte stänger av datorn nu kommer vi att förbjuda Internet. Fattar du inte hur farligt det är att lägga ut bilder på nätet? Vad tänker du på egentligen, du kan ju inte lämna ut ditt namn osv. till någon du inte känner.

Alla dessa fraser uttalas troligen pga. rädsla för vad som kan hända, rädsla uppkommer många gånger utav okunskap, att vi inte förstår.

Så hur hanterar vi vuxna våra rädslor gällande Internet och det som kan hända där?

Faror finns överallt. Vi vuxna vet detta t.ex. låter dem vistas i trafiken på ett eller annat sätt. Detta gör vi fast att vi vet att det är farligt, skillnaden är att vi har lärt våra barn hur de skall vara försiktiga. Vi vet hur trafiken fungerar, vi pratar kontinuerligt med dem om hur man skyddar sig och sedan finns faran utan att förtära oss, samma sak är det med nätet. Farorna finns, men med kunskap och dialog kommer de att finnas utan att förtära oss. Vi vet att de unga vill bli lyssnade på, bekräftade och sedda (Alexandramannen, Katja Wagner).

Elza Dunkels ger ett tips i sin föreläsning som lyder enligt följande: ”Om den unge berättar något skrämmande, försök håll masken där och då. Att ta en paus och fortsätta diskussionen senare är ett bra knep för att lugna ner sig och sedan ta en saklig diskussion. Om man som vuxen har möjlighet att utbyta sina tankar med någon annan vuxen är det att föredra”.

Vi vuxna uppmuntrar ofta unga till att berätta om saker de är med om, men vi är samtidigt ganska bra på att skuldbelägga dem när de råkar illa ut. Vi fördummar den unge när vi säger ”att fast du visste att..., så gjorde du det”. Om vi bemöter unga på det sättet kommer de inte att berätta något mer för oss och vart skall de då vända sig om det blir problem?

Återigen unga behöver vuxna som orkar lyssna på vad de har att säga, även om det är skrämmande ibland.

Analys

Under tiden jag jobbat med detta examensarbete har jag verkligen fått funderar och vända och vrida på de tankar jag haft gällande Internetfrågorna i förhållande till unga. Arbetet har inte handlat om sex i så stor utsträckning, då Internet för mig är så mycket mer. Jag har valt att fokusera på det positiva med Internet och på dialogen mellan vuxen och ung. Dessa fokus anser jag att många av oss vuxna tappat på vägen och jag vill därför belysa dem i detta arbete.

Jag har koncentrerat mig på att beskriva olika områden enligt nedan som jag tror är viktiga för oss vuxna att fundera över för att kunna skapa ett gott samtalsklimat med unga i dessa frågor.

Att bemöta unga på ett respektfullt sätt och visa intresse gäller ju inte bara Internet utan alla livets områden. När jag prövade ett preliminärt metodmaterial på föräldrar på en resursskola för högstadiet insåg jag att det var alldeles för sent att informera högstadieföräldrar om bemötandets vikt.

Det måste ske tidigare, vilket bekräftade våra tankar kring att möta föräldrar till femte klasselever.

Att förstå vikten av internetanvändningen för unga är inte helt lätt. Många av oss vuxna vill att de skall bygga kojor som vi gjorde, att de aktiverar sig. Att inse att utvecklingen gått fort eller att det var länge sedan vi vuxna var unga är inte alltid lätt. Detta är en process som kommer att ta olika lång tid för olika personer, men genom detta material hoppas jag kunna påbörja processen hos andra vuxna.

Vad det gäller *unga och sexualiteten på Internet* kan vara svårt att förstå och acceptera, för de allra flesta vuxna. För mig personligen anser jag att sexualiteten har börjat gå mot att vara mindre privat till att vara mer offentlig-allas egendom. Enligt mig är inte detta ett sunt sätt att hantera sin sexualitet, men jag vet att många andra har en annan åsikt och tycker att det är bra. Denna diskussion skulle kunna bli ett eget examensarbete om man börjar utveckla den.

Vad det gäller *rädslorna som förknippas med Internet* så har mina rädslor minskat under utbildningen, vilket jag tror beror på att jag har fått mer kunskap på området, att jag har haft chans att reflektera över olika frågor som rör ämnet.

Det jag redan visste- att vi behöver ha en dialog med våra unga gällande frågorna kring Internet har blivit extra tydligt för mig under arbetets gång, jag tror inte man kan trycka på detta för mycket därför upprepas det ett antal gånger i materialet.

Vi vuxna måste ta vårt ansvar och söka oss till de ungas arenor på ett sätt som är respektfullt och acceptabelt av dem, jag hoppas mitt arbete har den tonen och hoppas att det kan vara till hjälp för andra vuxna framöver.

Tiden som jag arbetat med detta har även lett till diskussioner med kollegor och andra vuxna och även till viss del med unga jag mött. Det har fått mig att påbörja en resa mot ett nytt tänkande gällande Internetanvändning. Samtidigt som glädjen över att få ha tagit del av denna kunskap är överväldigande inser jag också att det vilar ett ansvar för att förmedla kunskapen vidare till andra. Det skall bli spännande att få sprida detta till andra vuxna som möter unga i sin vardag och kommer att göra det inom kort inom ramen för min tjänst i min kommun.

Referenser

- Andersson Mats (2010) MOD, en artikel i tidsskriften Moderata kvinnorna
- BRÅ (2007) *Vuxnas sexuella kontakter med barn via Internet*.
- Buckingham David Buckingham (2000) *After death of childhood*.
- Dunkel Elza (2009) "Vad gör unga på nätet?". Gleerups, Malmö.
- Jonsson Linda, Warfvinge Christina & Banck Lena (2009) *Barn och sexuella övergrepp via IT*. BUP -Elefanten, Linköping.
- Lindqvist Johnny & Thorslund Ewa (2009) *Ungas integritet på nätet*.
- Löfberg Cecilia (2008) *Möjligheternas arena*. Stockholms universitet.
- Ungdomsstyrelsen (2009) *Se mig - unga, sex och Internet*. Ungdomsstyrelsen, Stockholm.
- Ungdomsstyrelsen (2010) *Prevention och samverkan*. Ungdomsstyrelsen, Stockholm.
- Wagner Katja (2008) *Alexandramannen, Atlas förlag*.